

ನಾನ್‌ಬಿಡಿ

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಡ. ಒಂದೇಡೆ ನಿಯಿದ್ದ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, 'ನಿನ್ನ ಸಂಬಂಧಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಯಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತನಾಡಿಮುವದಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

'ಹೋದಲ್ಲಿ' ಹೆಂಡತಿ ಕತ್ತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು, 'ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಕಾಣಲು ಒಂದಿರಾ ಮಾವನವರೇ, ಹೇಗಿಧ್ವರಿ, ಅತ್ಯಯವರು ಕುಶಲವೇ?'

★★★

ರೈಲಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಬೇಸತ್ತು ತಿಮ್ಮಿ ಸ್ವೇಷನ್ ಮಾಸ್ಪರ್ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ

ಡಾಕ್ಟರ್: (ಶಾಂತಿಗೆ ಒಂದು ಉಮೆಜನಿಗೆ) ಒನ್ನಿ ಉಮೇಶ್... ಏನ್ ಸಮಾಚಾರ?

ಉಮೇಶ್: ಸ್ವಲ್ಪ ಹುಪಾರಿಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರ್. ಯಾಕೋ ತಲೆ ಭಾರ..
ಡಾಕ್ಟರ್: ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮಾತ್ರಿಕ್ಯಾರಾ?

ಉಮೇಶ್: ಹೂಂ, ಆದ್ದರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಂದಿಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರ್, ನಿಮ್ಮ ಗ್ಲೂಸೋನಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕ್ಕಿದಿ.

★★★

ಚೆಳಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಎರಡು ಗಂಗೆ ದೆವ್ವಾಗಳು ಸ್ವಶಾನದಲ್ಲಿ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿವಸ ಭೂಬಿಯಾದವು.

ಮೊದಲನೇ ದೆವ್ವ: ಏ ಹ್ಯಾಗೆ ಸತ್ತಿದ್ದು?

ಎರಡನೇ ದೆವ್ವ: ನಾನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೇಲಸಾಂಕ್ಷೇಪೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಶೀಲಾಗೆ ಅತ್ಯಮ ಸಂಬಂಧ ಇದೆಯನ್ನೇ ಅನುಷ್ಠಾನ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿದಂತೆ ಬೆಂಗ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ. ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದೆ ಆಗೆ ತೆಗೆದಳು. ಇಡೀ ಮನೆ ಹುಡುಕಿದರೂ ಯಾರಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಚಿನ್ನದಂತಹ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇರೆ ವ್ಯಾಧಾ ಅನುಮಾನಪಡ್ಡಿನಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ನದಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೆ... ನಿನ್ನ ಕತೆ ಏನು..?"

ಮೊದಲ ದೆವ್ವ: ಅಯ್ಯೋ ದಡ್ಡ, ನೀ ನಿಮ್ಮನೇ ಪ್ರಿಡ್ಷ್ಯು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಉಳಿತ್ತಿದ್ದಲ್ಲೋ.

★★★

ಮಂಜು: ಸಾರಿ ಕಕ್ಕೇ.. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗಕ್ಕಾಗಲ್ಲ.

ಶೀಲಾ: ಒಹ್ ಗಾಡ್.. ಯಾಕೇ?

ಮಂಜು: ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪು ಇಲ್ಲಾ..

ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೇಳಿದ: ರೈಲುಗಳು ಇಮ್ಮೆ ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯ ಫಲಕವನ್ನು ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ ತೂಗಾಡಿಸುತ್ತಿರೆ? ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಬಹುದಿಲ್ಲವೇ?

ಸ್ವೇಷನ್ ಮಾಸ್ಪರ್: ನಾವು ಪುಲಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದು. ಅದರೆ ರೈಲುಗಳು ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

★★★

ಒಬ್ಬ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ತಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಳತೆಯ ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ. ನಗರಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಸಾಂಪಾದಿಕ ಸ್ವಿಳೆರಿ ಅಥ ಮನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಕೇಳಿದರು:

ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಉಳಿತಾಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದೆ?

ಕೆಲಸಗಾರನೆಷ್ಟು ಒಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಹೇಳಿದ, 'ನಿಮ್ಮ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಸತತ ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಿತ್ಯಾಮದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಮನೆಯ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಉಳಿತಾಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ'.

★★★

ಮಗುವ್ಯಾಂದು ತಾನು ಅಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹಟ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಮ್ಮೆ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದಳು.

ಮನು: ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಕೊಳ್ಳ ರೋಗ ಒಂದು ಮೊನ್ನೆ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ಮಾರುದಿನ ಬಿಂಬಿಯಂತೆ ಅದರದೇ ಸಾರು ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಮಾರಣೆಯ ದಿವಸ ಹಂಡಿ ಸತ್ತಿತು. ನಮಗೆಲ್ಲ ಉಂಟಾಗೆ ಅದನ್ನೇ ಬಡಿಸಿದರು.

ಅಮ್ಮೆ: ಅದು ನಿನ್ನ ಮೊನ್ನೆಗೇ ಮುಗಿಯಿತು ತಾನೆ? ಇವತ್ತು ಚಿಂತೆ ಮಿನಿದೆ, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದಾಗ್ಯಾವೇ?

ಮನು: ಇವತ್ತು ಚಿಕ್ಕನ್ನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಗಣತ ಶಿಕ್ಕಿಕರು ತೀರಿಕೊಂಡರು ಅತೆ ಸುಧ್ಯ ಬಂದಿ ಅಮ್ಮೆ!

(ಸಂಗ್ರಹ) ಪರಾಶಾ

ಶೀಲಾ: ನಿನ್ನ ಮನೆಲೇ ಯಾರೆಲ್ಲ ಇಂದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಂದೆ...

ಮಂಜು: ಅಮ್ಮೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮೂರು ಮುಕ್ಕಳು..

★★★

ತಿಮ್ಮಿ: ಜಡ್ಟೆ ಸಾಹೇಬರೇ ನನಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ದ್ವೇಸ್ವಾ ಕೊಡಿ.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ: ಮನ್ವ ನಿಮಿಷ್ಯಾರ ನಡುವೆ ಅಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ?

ತಿಮ್ಮಿ: ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಶೀಲಾ ನಸ್ತಿತೆ ಬೆಳ್ಳುತ್ತಿ ಸುಲೈಸ್ತಾಳಿ, ಅರುಳಿ ಕತ್ತರಿಸ್ತಾಳಿ, ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಸ್ತಾಳಿ...

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ: ಭೀ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಕಷ್ಟ? ಬೆಳ್ಳುತ್ತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಂಬಿತ, ಅರುಳಿ ಕತ್ತರಿಸ್ತಾಳಿ, ಇಟ್ಟರೆ ಕಣ್ಣು ಉರಿಯೋದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹದನ್ನೆಡು ನಿಮಿಷ ನೆರಲ್ಲಿ ನೆನಿಸಿದರೆ ಮುಸು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಂಬಿ ಪಾತ್ರೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೊಳೆಯಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೇ ಬೆಳ್ಳೆ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಅವಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹಾಕಿದ ಬಿನ್ನೆರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಕೊಳೆ ಬೆಗಾನೆ ಹೋಗುತ್ತೆ...

ತಿಮ್ಮಿ: ಸಾಹೇಬರ ಸಾಕ ಬಿಡರಿ, ನಿಮ್ಮ ಪರಿಧಿತಿ ನೋಡಿದರ ನಾನು ಅರಾಮ ಇದ್ದಿನೇ. ಕೇಸನ್ನು ವಾಪಸು ತಗೋಳಿಸಿ.

★★★

ಶೀಲಾ: ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೋಕೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಂಪ್ರ: ನನಗೆ ಮ್ಯಾ ಹುಪಾರಿಲ್ಲ, ಅವರನ್ನು ನಾಳೆ ಬರೋಕೆ ಹೇಳು.

(ಸಂಗ್ರಹ) ತೈರೋಳಿ ಮಂಜುನಾಥ ಉಡುಪ